

З іх оплаче. И като станж Абраамъ отъ мъртвела си, говори на сынове-тѣ Хетовы 4 и рече: "Чужденецъ и пришелецъ съмъ азъ между въасъ: "дайте ми стяжаніе за гробъ между въасъ, за да погребъ мъртвецъ-тѣ си отъ прѣдъ очи-тѣ си. И отговорихъ сынове-тѣ Хетови Абрааму, и 6 рекохъ му: Послушай ны, господине: Ты си между настѣ ^окнязъ отъ Бога: погреби мъртвецъ-тѣ си въ избранный-тѣ отъ гробове-тѣ ни: никой отъ настѣ не ще да ти възбраніи гробъ-тѣ си, за да погребъ 7 мъртвецъ-тѣ си. Тогава станж Абраамъ, и поклони ся на людѣ-тѣ на онажъ 8 земїжъ, на сынове-тѣ Хетовы: И говори имъ и рече: Ако ви е угодно да погребъ мъртвецъ-тѣ си отъ прѣдъ очи-тѣ си, послушайте мя, и посрѣдствувайте за мене 9 прѣдъ Ефронъ сынъ-тѣ Сааровъ, И да ми даде пещер-тѣ си Махпелахъ, въ край-тѣ на нивж-тѣ си: стъ пълнишъ цѣнжъ нека ми 10 ишъ даде, въ стяжаніе за гробъ между въасъ. А Ефронъ сѣдѣше въ срѣдъ сынове-тѣ Хетовы, на всички-тѣ които влазѣхъ ^{въ} врата-та на градъ-тѣ му, и рече: "Не, господине мой, послушай мя: давамъ ти нивж-тѣ, давамъ ти и пещер-тѣ 11 мъртвецъ-тѣ си. И поклони ся Абраамъ прѣдъ людѣ-тѣ на онажъ земїжъ: И рече Ефрону при слушаніе-то на людѣ-тѣ отъ онажъ земїжъ, и каза: Ако щеши, послушай мя, моліжъ: ще дамъ сребро-то за нивж-тѣ; земи ^{го} отъ мене, и ще погребъ 12 мъртвецъ-тѣ си тамъ. А Ефронъ отговори Абрааму и рече му: Чуй мя, господине мой: между мене и тебе що е земя ^{за} четвъристотинъ сикили сребърны? 13

14 погреби мъртвецъ-тѣ си. И послуша Абраамъ Ефронъ: и ^ипрѣтегли Абраамъ Ефрону сребро-то, което рече при слушаніе-то на сынове-тѣ Хетовы, четвъристотинъ сикили сребърни, каквото минувахъ между търговци. И Ефронова-тѣ ^инива които бѣше въ Махпелахъ, прѣдъ Мамврій, нива-та, и пещера-та, които бѣ въ ишъ, и всички-тѣ дръвия които бѣхъ въ нивж-тѣ, по всички-тѣ прѣдѣлъ наоколо, подтвърдихъ ся Стяжаніе на Абраама, прѣдъ сынове-тѣ Хетовы, прѣдъ всички-тѣ които влазѣхъ въ врата-та на градъ-тѣ му. И слѣдъ това погребе Абраамъ

^о Гл. 17; 8. 1 Лѣт. 29; 15.
Исаа. 105; 12. Евр. 11;
9, 13.
^о Дѣян. 7; 5.
^о Гл. 13; 2. 14; 14. 24; 35.
Евр. 34; 20, 24. Руе. 4; 4.
^о Виж. 2 Пар. 24; 21—24.
^о Иса. 90; 13. Иез. 45; 12.
^о Иер. 32; 9.
^о Гл. 25; 9. 49; 30, 31, 32.
50; 13. Дѣян. 7; 16.

^и Виж. Руе. 4; 7—10. Иер.
32; 10, 11.
—
^о Гл. 18; 11. 21; 5.
^о Ст. 35. Гл. 13; 2. Псал.
112; 3. Прит. 10; 22.
^о Гл. 15; 2.
^о Ст. 10. Гл. 39; 4, 5, 6.
^о Гл. 47; 29. 1 Лѣт. 29; 24.
Псал. 5; 6.

Саржъ женжъ си въ пещер-тѣ на нивж-тѣ Махпелахъ, прѣдъ Мамврій: той е Хевронъ въ Ханаанск-тѣ земїжъ. И нива-та и пещера-та които бѣше въ неїжъ, ^иподтвърдихъ ся отъ сынове-тѣ Хетовы на Абраама въ стяжаніе за гробъ.

ГЛАВА 24.

1 И Абраамъ бѣше ^истарь, прѣминжъ на възрастъ: и Господь ^иблагослови Абра-2 ама въ всичко. И рече Абраамъ ^ина рабъ-тѣ си, по старый-тѣ въ домъ-тѣ му, ^ина настоятель-тѣ на всичкий му имотъ: ^оДа туришъ ржк-тѣ си подъ бедро-то 3 ми, И ^ище ти закълнжъ въ Господа, Бога на небе-то и Бога на землѣ-тѣ, че ^инѣма да земешъ женжъ за сына ми отъ дъщери-ти на Хананейцы-тѣ, между които живѣшъ: Но ^ище идешь ^ина мѣсто-то ми, и при родъ-тѣ ми и ще земешъ женжъ за сына ми Исаака. А рабъ-тѣ му рече: Може да не ще жена-та да дойде подирѣ 5 ми въ тѣзи земїжъ: трѣба ли да заведъ сына ти въ онажъ земїжъ отъ дѣто си из-6 лѣзъ? И рече му Абраамъ: Пази, да не върнешъ сына ми тамъ. Господь Богъ не-7 бесній който ^ими зѣ изъ домъ-тѣ на отца ми, и отъ землѣ-тѣ на рожденіе-то ми, и който ми говори, и който ми ся заклѣ, и рече: ^оНа твоє-то сѣме ще дамъ тѣзи землѣ, той ^ище испрати ангель-тѣ си прѣдъ тебе: и ще земешъ женжъ за 8 сына ми отъ тамъ. Ако ли жена-та не ще да дойде подирѣ ти, тогазъ ^ище бѫдешь свободенъ отъ това мое заклѣваніе; 9 само сына ми да не върнешъ тамъ. И тури рабъ-тѣ ржк-тѣ си подъ бедро-то на Абраама господина своего, и заклѣ 10 му ся за това нѣщо.

И зѣ рабъ-тѣ отъ камили-тѣ на госпо-11 дина си десетъ камили, и трѣгнжъ, и въ ржк-тѣ му бѣше ^ивсичко-то благо на господина му: и станжъ та отиде въ Месопотаміїжъ, ^ивъ градъ-тѣ Нахоровъ. И тури камили-тѣ да колѣнничатъ вънъ отъ града при водни-тѣ кладенецъ, надвчерь ко-12 гато излазятъ ^иженен-тѣ, да си наливатъ водѣ. И рече: ^оГосподи, Боже на госпо-13 дина моего Абраама, "дай ми, моліжъ, до-14 брѣ срѣцъ днесъ, и стори милостъ на градскы-тѣ жители излазятъ да наливатъ водѣ: И мома-та на којкото рекжъ:

^о Гл. 14; 22. Втор. 6; 13.
Иис. Нав. 2; 12.
^и Иис. Нав. 2; 17, 20.
^и Ст. 2.
^о Гл. 27; 43.
^и Иис. 2; 16. 1 Нар. 9; 11.
^и Ст. 27. Гл. 26; 24. 28; 13.
32; 9. Иис. 3; 6, 15.
^о Иес. 1; 11. Исаи. 37; 5.
^и Ст. 43.
^о Гл. 29; 9. Иис. 2; 16.